

кога никнѣтъ на дѣте зѣби придружятъ го и други лошетіи и то много различни. Отъ тѣхъ най-обыкновенена е прыщѣ по снагѣ-тѣ, които ся изсыпѣтъ прѣди да ся явятъ зѣби-ти или въ сѣщото врѣме съ тѣхъ.

Колкото за това какъ растѣтъ зѣби-ти, за него ся знае ето что: въ прѣво-то начяло на живота прѣкне ся у всякъ челюсть врьволица отъ малкы стайцы, до които на дѣно-то допирать жилицы и нервицы. Поотпослѣ у всякъ стайцѣ ся намира по една малка пѣпчица, и у неѣ на долній край има подвѣдѣ за зѣбы. У тѣхъ подвѣдѣ достигать оныя жилицы, та тамъ ся разстилать и настилять костены чюрупчицы; това настилане и насаждане става на пластове. Отъ прѣвый пластъ, что ся напласти, стане врьхъ-тѣ на зѣба. Отпослѣ колкото повече ся настила изотдолѣ пластъ по пластъ, толкова повече врьхъ-тѣ на зѣба ся протыква нагорѣ и така ся направи шіа-та на зѣба. Корень-тѣ на зѣба покѣсно забере да ся прави, и при това ся разстельѣтъ и костены прѣграды между зѣбы-ты та ся начини така наречено-то зѣбище. Когато растѣтъ коренне-ти, тогава естествено вѣнкашни-ти зѣби ся надвигать и излизать нагорѣ. Мясѣ-та отъ вѣнцы-ты между зѣбы-ты ставать все пѣтънky доклѣ найсѣтнѣ докрай не останѣтъ и шіи-ты на зѣбы-ты ся озѣбятъ навѣнѣ. Испрѣво зѣбѣ-то ся види като едно ситно зрѣнце, а послѣ излѣзе цѣло. Прѣви-ти или *млѣчни-ти* зѣби на брой сѣ двадесять, и то десять отгорѣ и десять отдолѣ; отъ тѣхъ на всякъ челюсть има по чѣтыре *прѣдни* или *рѣзца*, по чѣтыре *кѣтника* и по два *очны* или *кучи*.